

بارش شهابی پرساوشه را از دست ندهید

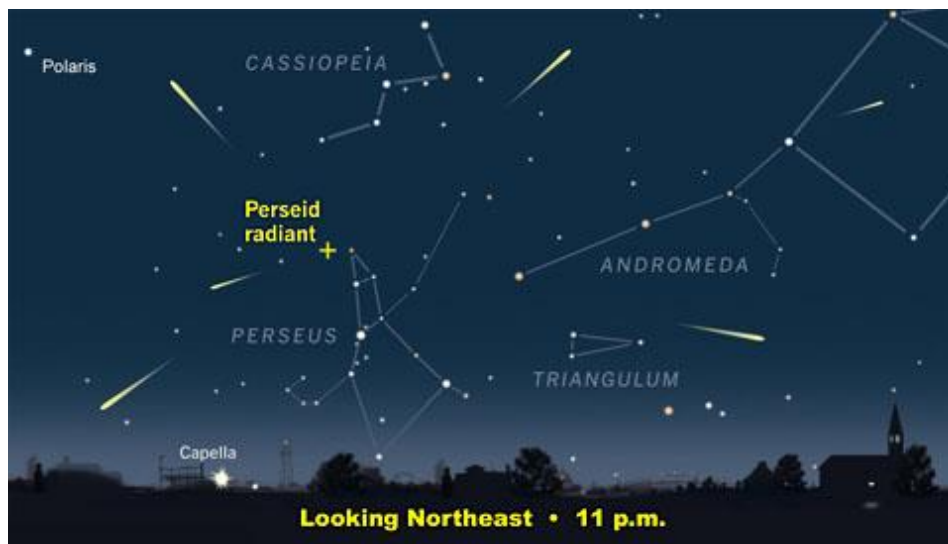
عبور زمین از بقایای دنباله دار سویت-تاتل در بازه زمانی مرداد تا شهریور
عامل اصلی بارش شهابی برساوشی است.

در شامگاه ۲۱ و ۲۲ مرداد ۱۴۰۰ شاهد اوج "بارش شهابی برساوشی" هستیم که به گفته منجمان در هر ساعت می توان ۱۰۰ شهاب درخشان را مشاهده کرد. امسال بارش شهابی برساوشی به دلیل اینکه نور ماه مزاحمتی ایجاد نمی کند، یک نمایش فوق العاده خواهد داشت.

بارش شهابی برساوشی هر ساله از اواخر تیر آغاز می شود و تا اوائل شهریور ادامه دارد که از غروب ۲۱ مرداد تا بامداد ۲۲ مرداد به اوج خود می رسد. اگر در نیمکره شمالی در روزهای اوج این شهاب باران در هر ساعت به آسمان نگاه کنید می توانید نزدیک به ۱۰۰ شهاب آسمانی را مشاهده کنید، البته در صورتی که در منطقه ای تاریک و به دور از آلودگی های نوری باشید.

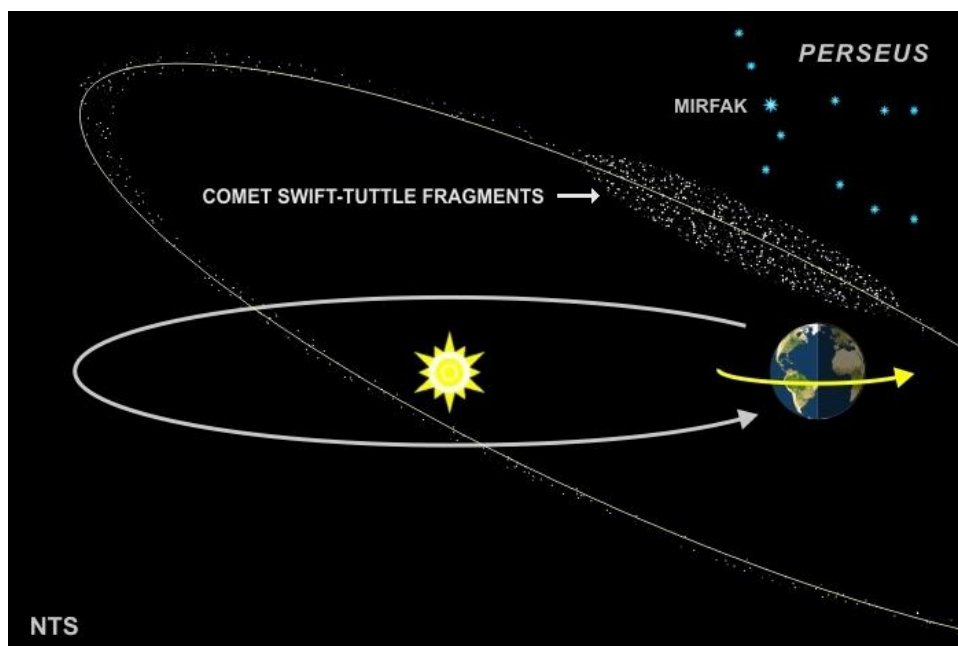
در واقع با طلوع صورت فلکی برساوش از افق شمال شرق و اوج گرفتن کانون بارش شهابی، شانس بالایی برای مشاهده شهاب های درخشان و پرسرعت برساوشی در آسمان شب خواهیم داشت. رؤیت این بارش شهابی از شهرهای بزرگ به سختی صورت می گیرد، و برای مشاهده این رویداد نجومی بهتر است به مکان های تاریک و به دور از آلودگی نوری رفت. **اوج این بارش شهابی از ساعت ۳۰ دقیقه بامداد ۲۲ مرداد تا طلوع خورشید، رخ می دهد.**

زمانی که شهاب‌سنگ‌ها به اتمسفر فوقانی زمین برخورد می‌کنند، حرارت ناشی از برخوردشان با جو به مدت چند ثانیه دنباله‌ای داغ و نورانی به جای می‌گذارد که به وسیله چشم غیرمسلح نیز قابل مشاهده است. این سوختن و یونیزه شدن در ارتفاع ۷۰ تا ۱۰۰ کیلومتری بالای سطح زمین رخ می‌دهد و از این جهت خطری متوجه افراد نیست.

بارش شهابی «برساووشی»، یکی از مهم‌ترین بارش‌های شهابی سالیانه است. این پدیده از توده ذرات برجای‌مانده از دنباله‌دار «سوئیفت تاتل-۱۰۹» به وجود می‌آید. زمین با عبور از میان گرد و غبار و مواد سنگی و برخورد آنها به جو، سبب می‌شود این بارش شهابی زیبا رخ دهد. دنباله‌دار سوئیفت - تاتل در سال ۱۸۶۲ توسط «لویس سوئیفت» و «هورس تاتل» کشف شد. شیا پارلی چند سال بعد پی برد که این دنباله‌دار منشأ بارش شهابی بر ساووشی است. دوره تناوب این دنباله‌دار حدود ۱۳۰ سال است و آخرین بار در اوایل دهه ۱۹۹۰ به حضیض - نزدیک‌ترین فاصله از خورشید - رسید و در سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۲، میانگین بارش شهاب در طول یک ساعت (ZHR) آن به بیش از ۲۰۰ شهاب رسید.

برای مشاهده شهاب‌های برساوشی به ابزار رصدی نیاز نخواهید داشت و به راحتی در خارج از شهر و به دور از آلودگی نوری می‌توانید از مشاهده آن لذت ببرید. البته با کمی خوش شانسی، ممکن است غبارهای بزرگتری را ببینید که هنگام سوختن در آسمان نور زیادتری تولید می‌کنند و به آذرگوی معروف هستند. در حقیقت آذرگوی، شهابی است که برای چند ثانیه مانند یک منور کم نور، فضای اطراف را روشن می‌کند و حتی گاهی صدای خفیفی نیز از آنها به گوش می‌رسد. آذرگوی‌ها از مناطق شهری نیز قابل رویت هستند، اما در خوش بینانه‌ترین حالت در یک شب تعدادشان از تعداد انگشتان یک دست بیشتر نمی‌شود.

و کلام آخر

برای رصد بارش شهابی کافی است که به دور از روشنایی شهرها باشید. برای رصد بارش‌های شهابی به هیچ ابزار خاصی نیاز ندارید اما یک دوربین دو چشمی می‌تواند حسابی هیجان‌انگیز باشد. احتمال عبور شهاب از تمام قسمت‌های آسمان وجود دارد اما تراکم شهاب‌ها در مناطق نزدیک به کانون بارش بیشتر است. بنابراین بهتر است بیشتر توجه‌تان متمرکز حوالی صورت فلکی برساوش باشد. صورت فلکی برساوش حوالی نیمه‌شب از افق شمال شرقی طلوع می‌کند. صورت فلکی W_ شکل ذات‌الکرسی می‌تواند راهنمای مناسبی برای پیدا کردن برساوش باشد. اگر با آسمان‌آشنایی ندارید از اپلیکیشن‌های مختلف رصد آسمان روی گوشی هوشمند استفاده کنید. این اپلیکیشن‌ها خیلی سریع شما را با آسمان آشنا می‌کنند.

شما عزیزان می‌توانید از ابزار نقشه آسمان شب که لینک آن در قسمت رصد خانه مجازی وب سایت مجتمع قرار دارد نیز استفاده نمایید.